

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

detur, fœderis ignarus, conceſſit literas apostolicas, quārum vi regno subditi Alemanni, patri in filium paruerunt: Vnde factum est, vt antē filius in Apuliam relegatus, tunc à patre iubetur (vt ferunt) interfici. Cruentum Imperium, quod suis visceribus non parceret.

CAP VT VI.

Pontifex autem de Friderici in Italiam reditu ap-
paratuq; certior factus, Gregorium Montelögum
sedis apostolice protonotariū ad illum misit, orans, obte-
ſtansq; vt ſi pacem ecclesiæ vel potius Iesu Christi, ſi ſu-
am ipſius benevolentiam, quæ proximis diebus in fauore
aduersus filium, & vxoria dispensatione, testata fue-
rit, tantifaceret, quanti ſanè Christianus princeps face-
re deberet: conſtituta cū Lombardis ab auo ſuo fœdera,
quæ Henricus pater in uiolata ſeruauerit, impleret. Et
cum affenſum præſtare Fridericus videretur, miſit pon-
tificis vnum in breui post tres cardinales: quire infe-
cta, ſeu potius exasperata, Viterbiū ſunt reuersi. Ponti-
ficem nang; magis, quam Lombardos, Fridericus anhe-
labat deprimere. Priuſquam autem cardinales Lom-
bardia diſcederent, Fridericus in Montemclarum duxit
Brixiānorū oppidum, & expugnatum, direptumq; in-
cendit: Brixiānos deindē cūm non posset trahere in ſuas
partes, duxit in Mediolanenses, qui cum exercitu & im-
pedimentis illi in itinere occurrerūt: pugnatū est vtrinq;
animis ardeniſſimis, & ſpe neutrobiq; inferiore. Sed
quam primum ſanguinem effundi, cadenteſque vtrin-
què calcari cernerent Mediolanenses, acie plurimum
ſunt delapsi: quorum exemplo quoq; ſocij populi, vias in
patriam ducentes, vel notas ingrediebantur, vel ſtantes
in acie proximos ita interrogabant, vt viderentur

im-

impudentem perniciem expauescere. Itaq_z, quod ple-
rung_z assolet factum est, vt maior pars minorem, exer-
citatorq_z rudem superaret: melioresq_z è Mediolanen-
sium populo, & sociorum auxilijs, quo s pudor & virtus
in prælio continuuit, parùm cecidere, parùm ad Corroci-
um congregati, Friderico praesenti, exhortantiq_z se fer-
mis depositis permisere: in quibus Venetiarum ducis fil-
lius, Mediolanensium potestas, & copiarum dux or-
marius fuit. Nec cessit Friderico victoria incruenta,
tam multis è suo exercitu interfectis, vulneratisq_z, vt po-
tiundi Mediolani spe posita, quæ haudquam temis
apparebat, Cremonam redierit: vnde Venetum Pisar, &
indè in Apuliam misit, vbi in vinculis perijt: Et sub ipsam
victoriæ nuncium, Paduam allatum, non mediocriter se
commouit Ecelinus urbis dominus in Azonem Estensem.
Pontifex autem arma spiritualia distinxit in Frideri-
cum, excommunicatione in illum ad diem cœna Domini
nⁱ promulgata, & omnibus iurisurandi religione solu-
ta, qua Imperij, regniq_z ratione, tenerentur adstriti:
Cuius rei nuncium tertia die Paschæ adiens ecclesiam
acepit, cùm Paduæ apud Ecelinum ageret: Eius tamen
rei fama Paduam totam prius peruaserat. Iussit autem
suarum magistrum epistolarum, magna vt in illa etate
facundia virum, sermonem habere ad populum, suis lau-
dibus, suisq_z de Rom. ecclesia, deq_z Summo pontifice me-
ritis redundantem: & tamen exercitu, tum in palu-
strem Venetorum regionem ducere iusso, ipse frendens
præcessit. Itum est in sancti Hilarij monasterium, & ter-
ra omnis Veneto subdita, Patavino contigua agro, vix
sustinuit operientem se Romani Imperatoris exercitum.
Superueniens interim à Venetijs cymbarum sagittarij
plenorum multiitudo, quæ aquas, sicut equites terram,

com-

compleret, Fridericum re infecta redire compulit. Inde
verò crescentibus per Italiam malis, tota in commotione
per tempora Friderici permanxit.

CAPVT VII.

Saxonia interim sub Ottone Brunswicensi, & Al-
berto Saxoniae ducibus conqueuit: Adolphus etiam
comes Holsatiae rebus benè gestis in prouincia, cùm filiam
suam Abel duci Sleswicensi nuptam tradidisset, ipse
cum uxore, deuotionis gratia militatus, se contulit in
Liouiam cum expeditis. Hic prorsus locus aperit, non
esse tertium Adolphum, qui regem Daniae vicerit, quiq;
in Liouiam ad militiam sit profectus: nam is hoc tem-
pore, si vixit, non erat minor octogenario: cuius pater ad
sexagesimum quartum fuit cæsus apud Demynum, cùm
ipse puer esset. Idem verò iste Adolphus post duos an-
nos reuersus, cùm ageretur annus Christi quadrage-
simus post mille ducentos, rebus in Holsatia ad bonum
modum constitutis, cùm filij eius duo, Iohannes & Ger-
hardus, studijs literarum Parisko inseruissent, tertius
Luderus admodum parvulus esset, administrationem
terrae permisit Abel duci genero suo, ipse ordinem Mino-
rum ingreditur, die Hippolyti in Hamburgo, cum duo-
bus militaribus de Ghikow. Hic tum erat feruor in diui-
nam religionem apud nobilitatem: Evidem nouitas rei
plurimum inuitauit: Deferbuit enim charitas in secu-
lo, deferbuit in religionibus alijs approbatis: quo fuit
conspictor nouus ille in diuina religione calor. Ferunt,
eundem Adolphum votose adstrinxisse, cùm immineret
hoc grande prælium in Bornehouede, vt si victoriam
partis sua permitteret altissimus, redderet se fratribus Mi-
noribus. Rebus quamprimum in terra constitutis, voulit,
& reddidit. Vbi sacram vestem accepit, in laicatu Do-

Nn

mino

